

Uit: De droom van Amerika, Edward Albee

Goed. Ik ging gisteren de winkel binnen voor een nieuwe hoed en ik zei: 'Mag ik een nieuwe hoed van U?' Dus kwamen ze met allerlei hoeden, groen, blauw, maar er was er geen een bij waar ik wat aan vond. Niet één. Wat heb ik daarnet gezegd? Juist. Denk eraan dat je oplet. Toen lieten ze me er een zien die ik wel leuk vond. Het was een schattig hoedje en ik zei meteen: 'Oh wat een schattig hoedje; deze hoed neem ik; oh hij is echt beeldig. Wat voor kleur is dat?' Toen zeiden ze tegen me: 'Beige mevrouw. Leuk hoedje hè, vindt u ook niet?' En ik zei: 'Het is echt een beeldig hoedje.' Dus ik kocht het. ... Dus ik kocht het en ik ging de winkel uit met het hoedje bovenop mijn hoofd, en ik was nog niet buiten of ik liep zowat tegen de voorzitter van onze damesclub op, en meteen dat ze me ziet zegt ze: 'Kind, wat een schattig hoedje! Waar heb je dat schattige hoedje gekocht? Ik heb nog nooit zo'n schattig hoedje gezien. Ik had zo graag zelf ook een tarwekleurige hoed gehad.' 'Tarwekleurig?' zeg ik. 'Nee liefje, dit is een beige hoed – beige.' Toen lacht ze en zegt ze: 'Niks hoor dat is een tarwekleurig hoedje . . . tarwekleurig. Ik weet wat beige is en ik weet wat tarwekleurig is.' Toen zei ik: 'Dat kan best wezen, maar ik weet toevallig ook wat beige is en wat tarwekleurig is.' Toen lacht ze, en ze zegt 'Dan heb je je wat in je handen laten stoppen, kindje. Als dat niet tarwekleurig is dan zou ik wel eens willen weten wat wél tarwekleurig is. Maar het is evengoed een schattig hoedje.' Toen liep ze weer door. Het is een afschuwelijk mens, jij kent haar niet; ze heeft een afschuwelijke smaak, twee afschuwelijke kinderen, een afschuwelijk huis, en een schat van een man die de hele dag in een rolstoel zit. Jij kent hem niet. Jij kent eigenlijk niemand hè?